

Drageløberen

Fra skyld og skam til udsoning Af Bo Torp Pedersen

Filmatiseringen af Khaled Hosseinis meget succesfulde roman – også adskillige oplag i Danmark – er en positiv overraskelse. Filmen føjer en ny farve til moderne amerikansk films palet, nemlig en hidtil uset og uhørt loyal rekonstruktion af et fremmed lands historie, fri for hentydninger til dagsaktuelle storpolitiske forhold. I denne film tales de autentiske sprog – primært pashto, russisk og engelsk/amerikansk – og ikke kun et illuderende engelsk med eksotisk accent.

Det er med til at give det store afsnit, som foregår i Kabul i 1970'erne, en overbevisende kvalitet. Vi følger her filmens hovedperson Amir og hans kammerat Hassan, deres indbyrdes forhold og deres forskellige placering i samfundet.

Den moderløse Amir, faderen og faderens ven Rahim Kahn tilhører en rig, liberal overklasse pashtun-befolkningsgruppe, mens Hassan og hans far tilhører underklassen og hazara-minoriteten. Den sociale plads bliver afgørende ved den sovjetiske invasion af Afghanistan i december 1979: Amir og hans far flygter ud af landet; Hassan og hans far bliver tilbage.

Det hjørne af det gamle, traditionelle afghanske samfund, som filmen beskriver, fremtræder harmonisk og positivt, ikke mindst i den lysende faderskikkelse, som Amirs far er, og i de høje moralske krav, han stiller og selv efterlever fuldt ud – også under den livsfarlige flugt. Denne beskrivelse følges af en ikke mindre betagende og indlevet skildring af det afghanske eksilsamfund i USA. Man forsøger at opretholde traditionerne: Det går bedst ved f.eks. en bryllupsfest, mens pga. de nye tider og den deklasserede sociale sammenhæng (Amirs far er reduceret til at passe en benzinstation) bliver visse traditionelle holdninger anakronistiske og kalder på afstandtagen (Amir markerer uenighed med sin svigerfar, 'generalen'). Endelig ser vi i en kort, men særdeles effektiv skitse det moderne afghanske samfund: ødelagt og nedbrudt, først af borgerkrigen og så af de fundamentalistiske talibaners hensynsløse hærgen – golve landskaber og spørgelsesbyer uden træer.

Den tematiske kerne i filmen er imidlertid etisk-religiøs, nemlig skyld, skam og udsoning. Det vil måske virke som en nyttig overraskelse for nogle tilskuere, at skyld og soning altså ikke bare er noget fra en formørket nordeuropæisk variant af kristendommen, men noget universelt og alment menneskeligt – her konkretiseret hos et menneske, Amir, opvokset i en liberal muslimsk tradition. Ganske uforsødet ser vi her, hvor dybt følelserne kan gå, og hvor forfærdende handlinger børn kan begå mod hinanden. Men synspunktet er dernæst, at et menneske, når det på et senere tidspunkt i livet får muligheden, kan og må udføre handlinger, der udsoner denne skyld.

"Drageløberen" beriger således ikke blot den moderne amerikanske filmpalet, men beriger også den tilskuer, som kan åbne sig for og indleve sig i dens sociale og religiøse univers.

Scene fra den nutidige rammehistorie i USA © Sandrew Metronome

Filmfakta

The Kite Runner - USA 2007 - Instr.: Marc Forster - Manu: David Benioff efter romanen af Khaled Hosseini - Medv.: Khalid Abdalla (Amir), Homayon Ershadi (Baba), Zekeria Ebrahimi (Amir som barn), Shaun Toub (Rahim Kahn), Nabi Tanha (Ali), Ali Dinesh (Sohrab), Saïd Taghmaoui (Farid), Atossa Leoni (Soraya), Abdul Qadir Farookh (General Taher), Ahmad Khan Mahmidezada (Hassan som barn) - 122 min. - Biografpremiere d. 25/1 og på DVD d. 8/7 2008 - Udlejning/pressebilleder © Sandrew Metronome

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6771&area=1>

<http://www.theguardian.com/film/2007/dec/23/drama.worldcinema>

<http://www.nytimes.com/2007/12/14/movies/14kite.html>

Kirke og Film har udgivet et studiemateriale om denne film

<http://www.kirkeogfilm.dk/materialer.htm>